

J. J. Litauer, *Projekt ustawy o prawie autorskiem.*

Wydanie za: S. Gołąb, *Ustawa o prawie autorskiem z dnia 29 marca 1926 r. z materiałami*, Warszawa 1928, s. 112–125.

Opracowanie: Karolina Wyrwińska

J. J. LITAUER Członek Komisji Kodyfikacyjnej Rz. P.

PROJEKT USTAWY O PRAWIE AUTORSKIEM

Rozdział I.

O prawie autorskiem w ogólności.

Art. 1.

Każdy plód twórczości, wyrażony słowem lub pismem, bądź też wcielony w jakiegokolwiek ze sztuk pięknych, stanowi, bez względu na jego wartość i przeznaczenie, przedmiot prawa autorskiego twórcy (autora), do którego na mocy tego prawa należy wyłącznie rozporządzanie swym utworem przez podanie lub niepodanie go do wiedzy ogółu, przez odtwarzanie go jakimkolwiek sposobem i w jakiegokolwiek formie, jako też w dowolnej ilości egzemplarzy, i przez rozpowszechnianie wszelkimi sposobami pod ograniczeniami, wykazanymi w niniejszej ustawie.

(Ros. 2, 42, 47; niem. 11; austr. 3, 23, 31, 37; duń. 1, 24; luksb. 1; hol. 1, n. zel. 3; jap. 1; chin. 15, 1; turec. 1; pr. szwaj. 1, 11, 12; konw. bern. 2)

Utwory fotograficzne i im podobne stanowią również przedmiot prawa autorskiego.

(Ros. 59, 64; niem. 1, 3; austr. 4, 40; konw. bern. 3).

[hasła: dzieło, dzieło sztuki, piętno osobiste twórcy, przedmiot prawa autorskiego, twórca, twórczość, ustalenie dzieła, utwór, utwór fotograficzny, utwór piśmienniczy, utwór podobny do utworu fotograficznego]

Art. 2.

Prawo autorskie do utworów mimicznych i choreograficznych zależne jest od utrwalenia ich układu scenicznego na piśmie, w rysunku lub innym sposobem.

(Konw. bern. 2; pr. szwaj. 1).

Prawo autorskie do utworów kinematograficznych i im podobnych zależne jest od tego, czy utwór ma charakter samoistny i oryginalny. W braku porozumienia

między autorem scenarjusza, reżyserem i wytwórcą filmu prawo autorskie należy do wytwórcy filmu.

(Hol. 7; n. zel. 8; proj. czesk.-słow. 41; konw. bern. 14).

[hasła: autor, autorskie prawa majątkowe, reżyser, utwór mimiczny, utwór choreograficzny, utwór oryginalny, utwór samoistny, wytwórca filmu]

Art. 3.

Prawo autorskie do utworów fotograficznych i im podobnych należy do wytwórcy kliszy.

(Ang. 20; n. zel. 8, 27; kanad. 7).

Względem utworów tych, wykonanych na zamówienie, prawo autorskie należy, w braku innego porozumienia, do osoby, która je zamówiła.

(Ros. 59; austr. 13; n. zel. 8).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, utwór podobny do utworu fotograficznego, utwór fotograficzny]

Art. 4.

Wydawcy zbiorów, zawierających płody twórczości ludowej (jak pieśni, melodie, rysunki, bajki i tym podobne utwory), oraz wydawcy starożytnego rękopisu, służy prawo autorskie względem tych zbiorów i wydawnictw. Zresztą prawo autorskie służy i każdemu następnemu wydawcy o ile ich wydania mają cechy samodzielnego opracowania.

[hasła: autorskie prawa majątkowe, dzieło sztuki ludowej, rękopis, wydawca]

Art. 5.

Wydawcy dzieła zbiorowego, złożonego z oddzielnych utworów różnych autorów (encyklopedje, słowniki, almanachy i t. p.), służy prawo autorskie względem całości dzieła. Każdy z autorów zachowuje prawo autorskie do swego oddzielnego utworu, o ile inaczej się nie umówił z wydawcą.

(Ros. 14; austr. 8).

[hasła: almanach, autorskie prawa majątkowe, autorskie prawa osobiste, dzieło zbiorowe, encyklopedia, słownik]

Art. 6.

Ten, kto utwór przekłada na inny język lub przerabia w jakikolwiek sposób twórczy, bądź przenosi na żywe obrazy lub na filmy kinematograficzne, ma względem przekładu, przeróbki lub przeniesienia prawo autorskie.

Przy przeniesieniu utworu na instrumenty muzyczne, służące do odtwarzania dźwięków, prawo autorskie względem przeniesienia ma wytwórca podstawowej płyty lub walca, a jeżeli płyta lub walec wygotowane były na zamówienie, to osoba zamawiająca.

(Niem. 12; n. aust. 23; duń. 5; n. zel. 8, 25; prj. szwj. 3, 14; konw. bern. 2).

Jednakże przekład utworu, ani przeróbka powieści na utwór dramatyczny lub sceniczny albo odwrotnie, oraz przeróbka kinematograficzna, ani przeniesienia na żywe obrazy i instrumenty mechaniczne, nie mogą być podane do wiedzy ogółu bez zezwolenia tego, komu służy prawo autorskie do utworu oryginalnego.

(Ros. 31; duń. 4; prj. szwj. 12).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, przekład, przeróbka utworu, utwór dramatyczny, utwór oryginalny, utwór sceniczny, utwór zależny]

Art. 7.

Prawo autorskie do utworu, będącego wspólnym dziełem kilku osób i stanowiącego jedną całość nierozdzielną należy do wszystkich współautorów, przyczem odpowiednio stosują się przepisy o wspólnej własności.

(Ros. 5; niem. 6, 8; austr. 7).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, autorskie prawa osobiste, współautor, współautorstwo]

Art. 8.

Rozporządzenie się utworem, złożonym z części, mających samoistne znaczenie, może nastąpić tylko za wspólną zgodą wszystkich autorów, o ile, z istoty wzajemnego stosunku autorów nie wynika inaczej; pozatem jednak każdy z autorów zachowuje prawo autorskie do swego oddzielnego utworu.

(Ros. 15; niem.¹ 28; duń. 26).

Artykułem, umieszczonym w periodycznym dziele zbiorowym, autor może w braku odmiennej umowy, rozporządzić według swego uznania w rok po jego ogłoszeniu. Względem zaś artykułów, ogłoszonych w gazetach, prawo to służy autorowi natychmiast po ogłoszeniu artykułu.

(Niem. w. 42; austr. 9; greck. 11).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, autorskie prawa osobiste, utwór złożony]

Art. 9.

Prawo autorskie względem utworu muzycznego z tekstem, napisanym na zamówienie kompozytora, należy względem całości do kompozytora.

Autorowi tekstu służy, w braku odmiennej umowy, prawo oddzielnego wydania tekstu. (Ros. 46).

[hasła: autor, autorskie prawa majątkowe, kompozytor, utwór muzyczny]

Art. 10.

Prawo autorskie względem map, planów, rysunków i odcinków plastycznych, należących do zakresu nauki, techniki i budownictwa, korzysta z ochrony bądź w charakterze prawa do utworów sztuk pięknych, bądź w charakterze prawa do utworów literatury, w zależności od tego, czy w myśl głównego celu swego i przeznaczenia utwory te mogą lub nie mogą być zaliczone do artystycznych.

(Ros. 41; duń. 2; prj. szwj. 1).

Prawo autorskie do utworów sztuki kinematograficznej i sztuki stosowanej korzysta z ochrony w charakterze prawa do utworów sztuk pięknych.

(Duń. 24; konw. bern. 2).

[hasła: dzieło sztuki, mapy, plany, rysunki, utwór kinematograficzny, utwór piśmienniczy]

Art. 11.

Za autora poczytuje się aż do dowodu przeciwnego osoba, wskazana na samym utworze lub osoba, podana za autora w obwieszczeniach o wystawieniu lub ogłoszeniu utworu.

Względem utworów, wydanych pod nazwiskiem zmyślonem (pseudonim) lub bez podania nazwiska (anonim), zastępstwo w obronie prawa autorskiego, dopóki autor nie ujawni swego nazwiska, służy wydawcy, którego nazwisko podane jest na utworze.

(Niem. 7/9; austr. 10, 11; duń. 34; prj. szwj. 7; konw. bern. 15).

[hasła: anonim, autor, domniemanie autorstwa, pseudonim, wydawca]

Art. 12.

Z ochrony na mocy niniejszej ustawy korzystają:

- 1) 1) Co do utworów jeszcze niewydanych wszyscy autorowie, którzy są obywatelami polskimi lub zamieszkali są w Polsce.
(Niem. 54 — 55/50; n. zel, 3).
- 2) Co do utworów, które wydane zostały najprzód w Polsce (lub jednocześnie w Polsce i w innym kraju), wszyscy autorowie i ich następcy prawni, niezależnie od ich przynależności państwowej.
(Ros. 4).
- 3) Co do utworów, które wydane zostały najprzód zagranicą, autorowie obywatele polscy, jakoteż ich następcy prawni, niezależnie od przynależności

państwowej ostatnich, cudzoziemcy zaś w braku szczególnych umów międzypaństwowych, o tyle, o ile kraj, w którym ich utwory zostały wydane, zapewnia w podobnym zakresie obywatelom polskim ochronę ich utworów wydanych najprzód w Polsce.

(N. austr., 6; prj. szwj. 5; konw. bern. 4, 5, 6).

[hasła: autor, następca prawny, obywatel, przynależność państwowa, utwór]

Art. 13.

Utwory, wydane jednocześnie w kilku językach, uważane są za oryginały we wszystkich tych językach.

(Ros. 34).

[hasła: przekład, utwór oryginalny]

Art. 14.

Utwór uważa się za podany do wiedzy ogółu lub wydany, jeżeli czynność publicznego ujawnienia lub wydania odpowiada woli posiadacza prawa autorskiego.

(Austr. 6; prj. szwj. 10).

[hasła: prawo do decydowania o pierwszym udostępnieniu utworu publiczności, utwór]

Art. 15.

Prawo autorskie nie rozciąga się:

- 1) Na ustawy, rozporządzenia rządowe, uchwały instytucyj prawo dawczych, miejskich lub społecznych, referaty urzędowe i wyroki sądowe.
(Ros. 37; austr., 5; duń. 8; prj. szwj. 21).
- 2) Na wiadomości dziennikarskie w gazetach i czasopismach.
(Ros. 38; prj. szwj. 24; konw. bern. 9).
- 3) Na zwykłe ogłoszenia handlowe i objaśnienia o sposobie użycia, dodawane odbiorcom przy sprzedaży wyrobów przemysłu.
(Austr. 52).

[hasła: wyłączenia z zakresu przedmiotu prawa autorskiego]

Rozdział II.

Ograniczenia prawa autorskiego.

I. Ograniczenia pod względem treści.

Art. 16.

Wyłączność prawa autorskiego znajduje ograniczenie w tem:

- 1) Że każdy ma prawo skorzystać z cudzego utworu dla stworzenia nowego dzieła, istotnie różniącego się od pierwowzoru.
(Ros. 3; niem. 13/11; austr. 331).
- 2) Że każdy może skopjować lub odtworzyć cudzy utwór, z wyjątkiem dzieł budownictwa, wyłącznie do własnego użytku prywatnego bez celu zysku.
(Ros. 3, 62¹; niem. 15/18; austr. 25⁴ 33⁴, 39², 41¹; prj. szwj. 22).

[hasła: utwór inspirowany, użytek prywatny]

Art. 17.

Niezależnie od powyższych prawo autorskie, o ile chodzi o utwory, wyrażone pismem lub słowem (z dziedziny literatury), podlega następującym jeszcze ograniczeniom:

- 1) Mowy, wygłoszone na zebraniach lub rozprawach publicznych, mogą być odtwarzane w sprawozdaniach z tych zebrań lub rozpraw (nie wyłączając sprawozdań z wydawnictw periodycznych).
(Ros. 38, niem. ¹17; austr. 5; prj. szwj. 23).
- 2) Części utworów poezji i prozy, niezbyt jednak znaczne, mogą być przedmiotem publicznej recytacji, o ile autor nie opatrzył ostatniego wydania utworu odpowiednim zakazem.
(Duń. 1; n. zel. 5¹-f).
- 3) Nieznaczne ustępy wydanych już utworów lub nawet całkowite utwory nieznacznnej objętości mogą być przedrukowywane w dziełach, stanowiących samoistną całość, w wypisach i innych zbiorach o celu pedagogicznym, naukowym lub technicznym, jeżeli od czasu wydania zużytkowanego utworu upłynęły przynajmniej dwa lata. To samo dotyczy możliwości przedruku drobnych utworów dla objaśnienia ilustracji artystycznych, mających w dziele przeważające znaczenie.
(Ros. 39; niem. ¹29; austr. 25²; duń. 14; prj. szwj. 25 — 26).

- 4) Drobne utwory poetyckie, o ile nie są opatrzone (na ostatnim wydaniu) zakazem autora, mogą być przedrukowywane jako tekst do utworów muzycznych, niemniej jako oddzielny tekst przy wykonywaniu publicznem utworów muzycznych oraz na programach koncertowych.
(Ros. 45; niem. 20; austr., 25⁵; duń. 14 d-e; norw. 14; szwd. 9).
- 5) Krótkie podanie treści utworu ogłoszonego lub wystawionego jest dozwolone.
(Austr. 25).
- 6) Artykuły z gazet, nieopatrzone zastrzeżeniem o zakazie, z wyjątkiem feljetonów powieściowych i nowel, mogą być przedrukowywane w innych gazetach.
(Ros. 40; niem. 118; austr. 26; duń. 15; prj. szwj. 24; konw. bern. 9).

[hasła: autor, autorskie prawa majątkowe, prawo cytatu, przedruk, utwór piśmienniczy]

Art. 18.

O ile chodzi o utwory z dziedziny muzyki, prawo autorskie podlega następującym ograniczeniom:

- 1) Nieznaczne ustępy z wydanych już utworów muzycznych lub nawet w całości drobne utwory mogą być przedrukowywane w dziełach naukowych lub literackich oraz w podręcznikach dla szkół muzycznych, jeżeli do czasu wydania zużytkowanego utworu upłynęły przynajmniej dwa lata.
(Ros. 43; niem. 121; duń. 14b).
- 2) Każdy wydany i już wykonany publicznie utwór muzyczny, z wyjątkiem utworów scenicznych, może być wykonany publicznie na uroczystościach ludowych (niemuzycznych) lub wojskowych, na które wstęp jest bezpłatny.
(Ros. 50; niem. 127; prj. szwj. 32).
- 3) Jeżeli utwór przeniesiony został przez kompozytora lub inną uprawnioną osobę na instrumenty mechaniczne w celach zbytu, tem samem każdy w obrębie Polski zamieszkały i posiadający odpowiedni zakład, może żądać od kompozytora lub jego następcy prawnego udzielenia mu za wynagrodzeniem takiego samego prawa, w razie zaś odmowy może żądać w drodze sądowej przyznania tego prawa pod warunkami, jakie sąd uzna za słuszne stosownie do okoliczności.
(Ros. 42²; niem. 122; prj. szwj. 18).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, dzieło naukowe, kompozytor, podręczniki szkolne, przedruk, przeróbka muzyczna na instrumenty mechaniczne, utwór muzyczny, użytek publiczny]

Art. 19.

Po śmierci autora utworu literackiego lub muzycznego, już wydanego, wyłączność prawa autorskiego ograniczona jest pod tym względem, że jeśli następca prawny autora nie wypuszcza i odmawia zezwolenia na wypuszczenie nowego wydania utworu, po wyczerpaniu poprzedniego wydania, bądź, sam nie wystawiając publicznie, odmawia zezwolenia na wystawienie, każdy, kto wykazie korzyść publiczną z wydania lub wystawienia utworu, może żądać w drodze sądowej nadania sobie prawa do wydania lub wystawienia utworu, pod warunkami, jakie sąd uzna za słuszne stosownie do okoliczności, na czas nie dłuższy, niż trzy lata.
(N. zel. 7; kanad. 12, 15).

[hasła: autor, kolejne wydanie, następca prawny, śmierć, utwór muzyczny, utwór piśmienniczy]

Art. 20.

O ile chodzi o utwory z dziedziny sztuk pięknych, niewymienione w art. 17, i o utwory fotograficzne, prawo autorskie podlega następującym ograniczeniom:

- 1) Utwory te, jeżeli tylko podane zostały do wiedzy ogółu, wolno odtwarzać jako ilustracje w dziełach naukowych i podręcznikach szkolnych oraz przy wykładach publicznych.
(Ros. 56²; niem. 23/19; austr. 39⁵, 41).
- 2) Utwory te wolno wystawiać na wystawie publicznej.
(Ros. 56⁵).
- 3) Dzieła sztuki, nabyte bezpośrednio od autora dla świątyń i muzeów, wolno kopjować.
(Ros. 54).
- 4) Dzieła sztuki, umieszczone w miejscach publicznych, wolno odtwarzać w jakiejkolwiek gałęzi sztuki, nie w tych samych jednak rozmiarach i nie dla takiego samego użytku,
(Ros. 56³; austr. 39⁴).
- 5) Dzieła sztuki wolno odtwarzać w innej dziedzinie sztuki i za pomocą fotografii; utwory zaś fotograficzne wolno odtwarzać w jakiejkolwiek gałęzi sztuki.
(Ros. 56¹, 59; niem. 20; austr. 40; duń. 25).
- 6) Wolno wznosić budowle według planów i rysunków technicznych i architektonicznych, wydanych w oddzielnym albumie lub podręczniku, fachowym, o ile autor nie umieścił w nich zastrzeżenia o zakazie.
(Ros. 57).

- 7) Autorowi nie wolno wystawiać i reprodukować portretów bez upoważnienia osoby portretowanej, a w razie jej śmierci — jej małżonka, dzieci, lub rodziców (według tej kolei).

(Niem. ²²; austr. 13; duń. 27; hol. 21; prj. szwj. 36).

- 8) Posiadacz prawa autorskiego do utworu fotograficznego nie może przeszkodzić komu innemu w zdjęciu fotograficznym — przedmiotu o tych samych warunkach.

(Prj. szwj. 13).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, dzieło naukowe, dzieło sztuki, kopiowanie, odtwarzanie, podręczniki szkolne, prawo do wizerunku, reprodukcja, utwór fotograficzny, użytek publiczny, wizerunek]

Art. 21.

O ile prawo autorskie w myśl artykułów poprzedzających jest ograniczone na czyjąś rzecz, wolno tej osobie w odpowiednim zakresie, korzystać z utworów nie tylko dla celów reprodukcji, lecz i dla rozpowszechniania, publicznego wystawiania oraz wygłaszania utworu.

(Niem. 26/20).

Wolno również używać do publicznych produkcji płyt, walców i tym podobnych przyrządów, służących do przenoszenia utworu na instrumenty mechaniczne, jeżeli przyrządy te pущzone zostały w obieg prawnie.

(N. austr. 25⁶; 33⁵).

[hasła: płyta, użytek publiczny, walec]

Art. 22.

Przy wszelkich prawnie dozwolonych zapożyczeniach z cudzego utworu żadne zmiany nie są dozwolone i obowiązkiem jest wskazanie autora i źródła zapożyczenia.

(Ros. 19; niem. 25/19; austr. 25, 33, 39, 41).

[hasła: oznaczenie autorstwa, prawo do integralności dzieła, źródło zapożyczenia]

2. Ograniczenia pod względem czasu.

Art. 23.

Prawo autorskie do wszelkich utworów, z wyjątkiem fotograficznych, trwa w ciągu życia autora i w ciągu lat 50 po jego śmierci.

[hasła: autor, autorskie prawa majątkowe, termin wygaśnięcia autorskich praw majątkowych, śmierć]

Art. 24.

Prawo autorskie do utworów fotograficznych trwa 10 lat od czasu sporządzenia kliszy.

(Ros. 61; niem. ²⁶; austr., 48; n. zel.; kanad.).

Prawo autorskie do utworów fotograficznych, wydanych jako zbiory lub serie zdjęć, posiadające samoistny interes artystyczny, historyczny lub naukowy, trwa lat 25 od czasu wydania.

Prawo autorskie do utworów fotograficznych, wchodzących w skład innych utworów, trwa w ciągu całego terminu prawa autorskiego do tych ostatnich.

(Ros. 61).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, termin wygaśnięcia autorskich praw majątkowych, utwór fotograficzny]

Art. 25.

Prawo autorskie gaśnie z chwilą śmierci autora, jeżeli autor nie pozostawił spadkobierców, a za życia nie rozporządził tem prawem.

(Ros. 7; austr. 15).

[hasła: autor, autorskie prawa majątkowe, śmierć, wygaśnięcie autorskich praw majątkowych]

Art. 26.

Termin prawa autorskiego do utworu wspólnego liczy się względem następców prawnych każdego współautora od daty śmierci tego współautora, który innych przeżył.

(Ros. 12; niem. 30/27; austr. 43).

[hasła: śmierć, współautor, wygaśnięcie autorskich praw majątkowych]

Art. 27.

Termin prawa autorskiego dla wydawców dzieł zbiorowych, utworów anonimowych i pseudonimowych oraz utworów twórczości ludowej, liczy się od daty wydania przez nich tych utworów lub zbiorów.

(Ros. 13, 14, 17; niem. 31/32; austr. 46).

Jeżeli powyższe utwory, zbiory lub wydawnictwa periodyczne ukazują się częściami (w tomach, zeszytach lub numerach), termin prawa autorskiego liczy się dla każdej części oddzielnie, chyba że części nie stanowiły samoistnej całości, w którym

to przypadku termin liczy się od daty ukazania się późniejszej części (zeszytu lub numeru), o ile odstęp między częściami nie przenosi dwóch lat.
(Ros. 16; niem. 33/28; austr. 49; duń. 23).

[hasła: dzieło wydane anonimowo, dzieło wydane pod pseudonimem, dzieło zbiorowe, termin wygaśnięcia autorskich praw majątkowych utworów w odrębnych częściach, wydawca dzieła zbiorowego]

Art. 28.

Termin liczy się latami zawsze od dnia 1 stycznia roku, następującego po śmierci autora, a w przypadkach Art. 17. 18 i 27 — po wydaniu utworu.
(Ros. 18; niem. 34/29; austr. 50).

[hasła: obliczanie terminu]

Rozdział III

O różnych sposobach przejścia prawa autorskiego.

1. Postanowienia ogólne.

Art. 29.

Prawo autorskie może przechodzić, w całości lub części, w drodze spadku, przez umowę i w drodze wyłączenia przymusowego przez egzekucję.
(Austr. 16).

[hasła: egzekucja, przeniesienie praw autorskich, spadek, umowa]

Art. 30.

Przepisy prawa cywilnego o spadkobranii, z wyjątkiem spadkobrania skarbu państwa, mają zastosowanie i do prawa autorskiego, z tym zastrzeżeniem, że po śmierci jednego z współautorów (art. 7) jego prawo przechodzi na pozostałych współautorów, jeżeli zmarły bezdziedzicznie inaczej nie rozporządził za życia.
(Ros. 7; niem. 8/10; austr. 15).

[hasła: dziedziczenie, następca prawny, współautor]

Art. 31.

Autor może przez rozporządzenie ostatniej woli postanowić, że w przeciągu pewnego czasu po jego śmierci, nie dłuższego jednak nad lat 50, utwór jego nie może być publicznie ujawnionym, i może przytem oznaczyć, kto będzie uprawnionym do czuwania nad przestrzeganiem takiego rozporządzenia. (Duń. 11).

W rozporządzeniu ostatniej woli zapis prawa autorskiego do utworu obejmuje, w braku przeciwnego zastrzeżenia, zapis form, kamieni, płyt i innych przyrządów, służących do reprodukowania i odtwarzania tegoż utworu.

(Niem. ²14).

[hasła: autor, forma, odtwarzanie, płyta, prawo do decydowania o pierwszym udostępnieniu utworu publiczności, reprodukowanie, śmierć]

Art. 32.

Umowa, przez którą autor obowiązuje się oddać innej osobie przysługujące swe utwory, zachowuje moc nie dłużej, jak trzy lata, chociażby zawartą była na czas dłuższy.

(Ros. 9; niem. w. 11, 3; austr. 16).

[hasła: autor, przeniesienie praw autorskich, umowa, utwór przyszły]

Art. 33.

Nabywca, o ile to jest konieczne dla zabezpieczenia jego praw, wynikających z umowy, korzysta zarówno względem autora, jak i osób trzecich, z prawa autorskiego do utworów. Autor ze swej strony zachowuje prawo autorskie, o ile z istoty umowy nie zostało ustąpione.

(Ros. 66; niem. w. 9; K.C. szwaj. 381).

[hasła: autor, autorskie prawa majątkowe, nabywca, umowa]

Art. 34.

W braku odmiennego porozumienia między stronami, do umowy będą stosowane zasady, wyłączone w art. 35 i 36.

[hasła: odesłanie]

Art. 35.

Nabywca nie ma prawa czynić żadnych uzupełnień lub zmian, czy to w samym utworze, czy w przedmiocie lub tytule, bądź oznaczeniu nazwy autora, z wyjątkiem tylko zmian, wywołanych koniecznością, na które autor nie mógłby w dobrej wierze odmówić swego przyzwolenia.

W razie przelania prawa do publikacji utworu pewnym określonym sposobem, nabywca nie ma prawa rozpowszechniać utworu innym sposobem.

(Ros. 20, 70, 74, 75; duń. 9, 27; hol. 25; grc. 15; K.C. szwaj. 387).

[hasła: dokonywanie zmian w dziele, nabywca, rozpowszechnienie utworu]

Art. 36.

Zbycie przez autora utworu artystycznego nie przenosi na nabywcę prawa autorskiego do tego utworu, jednak właściciel utworu nie jest obowiązany dopuszczać autora do korzystania z utworu w celach kopjowania lub odtwarzania.

(Ros. 51; niem. ²10; austr. 17, 18, 19; duń. 27; grc. 9).

Nabywca planów lub rysunków architektonicznych i technicznych nie może ustępować prawa do wzniesienia budowli i gmachu według tych planów.

(Ros. 57; duń. 24).

[hasła: autor, nabywca, zbycie egzemplarza utworu]

Art. 37.

Przed wydaniem utworu prawo autorskie może być przedmiotem egzekucji przeciwko autorowi i jego dziedzicom tylko wtedy, jeżeli oni sami przystąpili już do wydania utworu, i tylko w tym zakresie; przeciwko innym następcom prawnym może być przedmiotem egzekucji o tyle, o ile autor lub jego dziedzice wyzbyli się prawa w celu wydania utworu.

Po wydaniu utworu prawo autorskie może być przedmiotem egzekucji przeciwko dziedzicom autora i innym następcom prawnym, ale w tym tylko zakresie, w jakim było wykonywane.

Egzekucja na prawo autorskie do utworów fotograficznych i na prawo do przeniesienia utworu na instrumenty mechaniczne (art. 6) nie ulega żadnym ograniczeniom.

(Ros. 10; niem. 10/14; austr. 14; duń. 12; prj. szwj. 9).

[hasła: autor, egzekucja, następca prawny, spadkobierca, wydanie utworu]

2. Umowa wydawnicza.

Art. 38.

Do umowy wydawniczej, przez którą autor lub jego następcy obowiązują się oddać utwór osobie, ze swej strony obowiązującej się wydać go swoim nakładem i przedsięwziąć odpowiednie środki celem rozpowszechnienia go, oprócz zasad ogólnych prawa cywilnego oraz zasad, wyłożonych w Art. 32 — 35, stosują się zasady niżej wyłączone.

(Ros. 65; niem. w. 1; finl. 28; K.C. austr. 1172; K.C. szwj. 380, 388; K.C. nadb. 3981).

[hasła: autor, nakład, następca prawny, rozpowszechnienie utworu, umowa wydawnicza]

Art. 39.

Gdy w umowie nie oznaczono ilości wydań lub liczby egzemplarzy, nakładca ma prawo do druku jednego wydania, obejmującego 2.000 egzemplarzy, a o ile chodzi o nuty 1.000 egzemplarzy.

(Ros. 69; niem. w. 5; K.C. austr. 1173; K.C. szwj. 383).

[hasła: liczba egzemplarzy, liczba wydań, nuty, umowa wydawnicza, wydanie]

Art. 40.

Prawo nakładcy do wydania oddzielnego różnych utworów tego samego autora nie obejmuje prawa do wydania zbiorowego tychże utworów. I odwrotnie, prawo wydania zbiorowego utworów, lub ich serji nie obejmuje prawa wydania oddzielnego poszczególnych utworów.

(K.C. szwj. 386).

[hasła: autor, nakładca, utwór, wydanie, wydanie zbiorowe]

Art. 41.

Autor ma prawo wносить do utworu zmiany, mające na celu jego ulepszenie, o ile nie opóźni przez to wydawnictwa i poniesie koszt, połączone z temi zmianami.

Przy każdym nowem wydaniu nakładca obowiązany jest dać autorowi możność wniesienia ulepszeń do utworu w porównaniu z poprzedniem wydaniem.

(Niem. w. 12; K.C. szwj. 385).

[hasła: autor, dokonywanie zmian w dziele, kolejne wydanie, korekta, wydanie]

Art. 42.

Autor obowiązany jest dostarczyć nakładcy utwór w stanie odpowiednim do właściwego użytku; jeżeli utwór jest ukończony, to niezwłocznie po zawarciu umowy, jeżeli zaś ma być dopiero ukończony, z chwilą jego ukończenia.

Jeżeli utwór nie zostanie dostarczony we właściwym czasie, nakładca może wyznaczyć autorowi odpowiedni termin, po którego bezskutecznym upływie może żądać rozwiązania umowy.

(Niem. w. 11, 30).

[hasła: autor, dostarczenie dzieła nakładcy, nakładca, rozwiązanie umowy, termin dostarczenia dzieła]

Art. 43.

Nakładca obowiązany jest przystąpić do wydania utworu niezwłocznie po jego otrzymaniu, a jeżeli utwór ma się ukazywać częściami, to po otrzymaniu

odpowiedniej części, następnie zaś wypuścić wydanie w należytej formie oraz w terminie odpowiednim do okoliczności. Termin ten nie może przekraczać trzech lat od czasu otrzymania całego utworu.

Co do artykułów, przeznaczonych do czasopism lub gazet, wydawca winien je wydrukować w terminie, odpowiednio do okoliczności, który jednak nie może przekraczać jednego roku od czasu otrzymania artykułu. W razie pogwałcenia przez nakładcę powyższych obowiązków, umowa może być na żądanie autora rozwiązana, co jednak nie zobowiązuje go do zwrotu honorarium i nie pozbawia go prawa odszkodowania.

(Ros. 681; niem. w. 15, 45; austr. 20; grc. 12; K.C. portug. 589).

Jeżeli nakładca, który nabył od autora prawo do wypuszczenia kilku wydań kolejno, po wyczerpaniu jednego nie wypuszcza następnego, autor może żądać wypuszczenia nowego wydania w oznaczonym przez siebie terminie, nie krótszym jednak jak sześć miesięcy. W razie niezastosowania się nakładcy do tego terminu, umowa wydawnicza na żądanie autora uważa się za umorzona.

(Niem. w. 17; K.C. szwj. 383; K.C. portug. 589).

[hasła: autor, kolejne wydanie, nakładca, termin, wydanie utworu, wydawca]

Art. 44.

Cenę egzemplarzy oznacza nakładca. Cena oznaczona nie może być zmieniona bez zgody autora i jego następców prawnych.

(Niem. w. 21, 26; K.C. szwj. 384).

[hasła: autor, cena, nakładca, następca prawny]

Art. 45.

Nakładca obowiązany jest zapłacić honorarium autorowi przy dostarczeniu utworu, a jeżeli honorarium uzależnione jest od liczby sprzedanych egzemplarzy, to po rozsprzedaniu, przyczem nakładca obowiązany jest raz na rok zdawać autorowi rachunek, i o ile to dla skontrolowania jest niezbędne pozwolić na przeglądanie odnośnych ksiąg.

Jeżeli utwór po dostarczeniu go nakładcy, ginie lub ulega zniszczeniu przez wypadek losowy, umowa ustaje, lecz autor ma prawo do honorarium.

Autorowi lub jego następcom prawnym, oprócz honorarium, należy się bezpłatnie (poza liczbą ogólną) 50 egzemplarzy, a gdy utwór mieści się w wydaniu zbiorowym, tyleż odbitek utworu. Odbitki z artykułów, umieszczonych w gazetach, nie należą się.

(Niem. 22–25, 33, 46; K.C. szwj. 389, 390; K.C. nadb. 3989).

[hasła: autor, egzemplarze autorskie, nakładca, termin płatności wynagrodzenia autorskiego, wynagrodzenie autorskie, wynagrodzenie procentowe]

Art. 46.

Autor może przedsięwziąć nowe wydanie niezwłocznie po rozsprzedaniu przez nakładcę jego wydania, lub jeszcze wcześniej, jeżeli wykupi od nakładcy nierozsprzedane egzemplarze po cenie, oznaczonej w art. 44 a w każdym razie po upływie lat 10 od czasu wypuszczenia wydania nakładcy.
(Ros. 71; niem. w. 26).

[hasła: autor, cena, kolejne wydanie, nakładca, wykupienie egzemplarzy]

Art. 47.

Umowa na żądanie autora może być rozwiązana:

- 1) Jeżeli zajdą okoliczności, których przy jej zawarciu nie można było przewidzieć, a które ze względu na istotny interes moralny autora zniewalają go do zaniechania publikacji utworu. Autor jednak w tym wypadku winien zwrócić nakładcy wydatki, poniesione na wydanie.
(Ros. 682; niem. w. 35).
- 2) Jeżeli nakładca stał się upadłym.
(K.C. szwj. 392).

[hasła: autor, duchowe interesy twórcy, nakładca, rozwiązanie umowy, upadłość, wydatki]

Art. 48.

Umowa wydawnicza ustaje, jeżeli autor umiera przed ukończeniem utworu, lub bez własnej winy nie może utworu ukończyć.
(K.C. szwj. 392).

[hasła: autor, rozwiązanie umowy, śmierć, umowa, utwór]

Art. 49.

W przypadkach, gdy wydawca dopuścił obieg egzemplarzy utworu poza obrębem, oznaczonym do sprzedaży w umowie wydawniczej, autor może z tego tytułu żądać odszkodowania, a nie zniszczenia bezprawnie puszczonego w obieg egzemplarzy.
(Prj. szwj. 59).

[hasła: autor, egzemplarze bezprawnie rozpowszechniane, odszkodowanie, utwór, wydawca]

3. Umowa o wystawienie dzieła.

Art. 50.

Do umowy, mocą której autor ustępuje prawo wystawienia dzieła muzycznego lub scenicznego (dramatycznego, dramatyczno-muzycznego, mimicznego i kinematograficznego), stosują się oprócz zasad, wyłożonych w art. 41, 43, 45, 47, 49 przepisy poniższe.

[hasła: autor, utwór kinematograficzny, utwór mimiczny, utwór muzyczny, utwór sceniczny]

Art. 51.

W przypadku nawet ustąpienia wyłącznego prawa wystawienia dzieła lub przeróbki utworu literackiego na mimiczny lub kinematograficzny, autor i jego spadkobiercy (z wyłączeniem innych następców prawnych) mocni są rozporządzić tem prawem według swego uznania, jeżeli nabywca wyłącznego prawa nie wystawił w ciągu lat pięciu utworu lub jego przeróbki.

(Norw. 10; duń. 10; finl. 14).

[hasła: autor, nabywca, prawo do rozporządzenia utworem, przeróbka utworu, spadkobiercy]

Art. 52.

Osoba, która nabyła od autora prawo wystawienia utworu muzycznego lub scenicznego, może odbijać egzemplarze tego utworu wyłącznie dla celów wystawienia i dla użytku publiczności teatralnej, tak, aby egzemplarze (tekst, libretto) nie znajdowały się w obiegu księgarskim.

[hasła: autor, libretto, obieg księgarski, publiczność, utwór muzyczny, utwór sceniczny, wystawienie utworu]

Art. 53.

Autor może cofnąć udzielone prawo wystawienia utworu, jeżeli ten, komu prawo to ustąpił, wystawia utwór w nieodpowiedniej formie i z nieodpowiednimi siłami.

[hasła: autor, dokonywanie zmian w dziele, duchowe interesy twórcy, prawo do integralności dzieła, rozwiązywanie umowy, sprzeciw]

ROZDZIAŁ IV. Pogwałcenie prawa autorskiego i odpowiedzialność.

Art. 54.

Kto dopuścił się pogwałcenia prawa autorskiego przez wykroczenie przeciwko zakazom i nakazom, wyłuszczone w niniejszej ustawie, obowiązany jest wynagrodzić poszkodowanemu całą wyrządzoną mu szkodę.

Ten, kto dopuścił się pogwałcenia, działając w dobrej wierze, odpowiada do wysokości tylko osiągniętego zysku (zbogacenia).

Do zadośćuczynienia na drodze cywilnej obowiązany jest i ten, kto w sposób mogący wprowadzić w błąd, przytoczył nazwisko, znak lub pseudonim autora na egzemplarzach i reprodukcjach, pochodzących nie od autora, lub na egzemplarzach utworu innego autora.

(Ros. 21, 22; niem. 36 — 37/31; austr. 61 — 62; duń. 19; prj. szwj. 44).

W sprawach o pogwałcenie prawa autorskiego, gdy chodzi o interes pieniężny, sąd może nakazać ogłoszenie wyroku w jednym lub kilku pismach na koszt winnego.

(Austr. 58).

[hasła: autorskie prawa majątkowe, autorstwo, bezprawność, egzemplarze utworu, materialne interesy twórcy, naruszenie praw autorskich, niesłuszne wzbogacenie, odszkodowanie, ogłoszenie wyroku, pseudonim, szkoda, zadośćuczynienie]

Art. 55.

Przy pogwałceniu prawa autorów wspólnego dzieła, każdy z nich może domagać się oddzielnie odszkodowania dla siebie.

(Austr. 7; belg. 6; hol. 26; turc. 36).

[hasła: odszkodowanie, współautor, współautorstwo]

Art. 56.

W razie wydania utworu z pogwałceniem prawa autorskiego wbrew nakazom i zakazom, wyłuszczone w niniejszej ustawie, zarówno egzemplarze przygotowane do rozpowszechniania, jak i przyrządy służące do celu, na żądanie poszkodowanego będą mu wydane na pokrycie zrzędzonych strat, bądź doprowadzone do stanu nieużyteczności.

Jeśli wydanie jest bezprawne tylko co do części utworu, i część ta może być oddzielona od pozostałej i zniszczona, to tylko tę część utworu doprowadza się do nieużyteczności, względnie wydaje się poszkodowanemu.

(Ros. 24; niem. 42/37, 39; austr. 56).

[hasła: egzemplarze bezprawnie sporządzone, egzemplarze bezprawnie rozpowszechniane, naruszenie praw autorskich]

Art. 57.

Przepis art. 56 nie ma zastosowania do dzieł budownictwa, do innych zaś utworów artystycznych stosuje się z tą miarą, że utwory te, zamiast doprowadzenia do stanu nieużyteczności, mogą być wyjęte z pod użytkowania i przyaresztowane na czas trwania prawa autorskiego do tych utworów.

(Ros. 58; niem. 237).

Jeżeli pogwałcenie prawa autorskiego nastąpiło w dobrej wierze, zniszczenie nie może być żądane, gdy właściciel przyrządów i bezprawnie przygotowanych egzemplarzy zabezpieczył jawne przechowywanie ich aż do czasu wygaśnięcia prawa autorskiego.

(Duń. 16).

[hasła: egzemplarze bezprawnie sporządzone, wygaśnięcie autorskich praw majątkowych, zabezpieczenie]

Art. 58.

Prawo do skargi o wynagrodzenie za straty, zrządzone przez pogwałcenie prawa autorskiego, przedawnia się z upływem lat 5 od czasu pogwałcenia.

Skarga o odebranie i zniszczenie bezprawnie wydanych egzemplarzy lub przyrządów może być wytoczona w granicach terminu prawa autorskiego, dopóki te przyrządy i egzemplarze istnieją.

(Ros. 26).

[hasła: przedawnienie]

ROZDZIAŁ V. Przepisy przechodnie.

Art. 59.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc ... (w 3 miesiące po ogłoszeniu). Stosuje się ona także do utworów, które powstały przedtem, o ile dotychczasowy termin ochrony ich jeszcze nie upłynął. Utwory te korzystają z ochrony prawa autorskiego aż do upływu dłuższych terminów ochrony, ważnych przed wprowadzeniem niniejszej ustawy.

(Niem. 62 /53; austr. 67).

Ustawa niniejsza nie dotyczy uprawnień autorów przekładów, przeróbek i przeniesień, które ukazały się przed wejściem jej w moc i były według dotychczasowych przepisów dozwolone.

(Ros. wpraw. XIII²; niem. 62/53; n. austr. V⁴).

[hasła: stosowanie ustawy, wejście ustawy w życie, wyłączenia z zakresu stosowania ustawy]

Art. 60.

Uprawnienia, nadane autorom dopiero ustawą niniejszą, nie przysługują, w braku odmiennej umowy osobie, która nabyła od autora prawo autorskie w całości lub w części przed wejściem ustawy w moc.

(N. austr. V⁵).

[hasła: *lex retro non agit*, stosowanie ustawy, wejście ustawy w życie, wyłączenia z zakresu stosowania ustawy]

Art. 61.

Przedruki, reprodukcje, budowle i przeniesienia na instrumenty mechaniczne, dozwolone w myśl dotychczasowych przepisów i rozpoczęte przed wejściem niniejszej ustawy w moc, wolno ukończyć, choćby według tejsze były zakazane. Przystawów, dotychczas służyących dla wykonania tych czynności, wolno używać jeszcze przez 3 lata, egzemplarze zaś wykończone przed wejściem ustawy w moc, mogą być puszczane w obieg.

(Niem. 63/54; austr. 66; n. austr. V5).

[hasła: budowa, przedruk, przeróbka muzyczna na instrumenty mechaniczne, reprodukcja, rozpowszechnienie dzieła, stosowanie ustawy, ukończenie dzieła, wejście ustawy w życie]

Art. 62.

Przepisy, dotyczące umowy wydawniczej, nie stosują się do umów, zawartych przed wejściem niniejszej ustawy w moc, o ile są odmienne od dotychczasowych przepisów dzielnicowych.

(Ros. wprow. XIII⁴).

[hasła: *lex retro non agit*, stosowanie ustawy, umowa wydawnicza]

Art. 63.

Przedawnienie, określone w Art. 58 niniejszej ustawy, stosuje się do wszelkich pogwałceń prawa autorskiego, co do których w dacie jej wprowadzenia nie upłynął termin przedawnienia, określony w przepisach obowiązujących.

(Ros. wprow. XIII³).

[hasła: naruszenie praw autorskich, przedawnienie]

Przepisy dodatkowe do ustawy o prawie autorskiem.

1. Zabrania się odtwarzania, bez zezwolenia fabrykanta, nut mechanicznych, przeznaczonych do wykonywania utworu zapomocą gramofonów, pianol i tym

podobnych instrumentów, jeżeli na nutach tych oznaczone są: firma lub też imię i nazwisko fabrykanta.

(Ros. wprow. X).

2. Przez cały czas istnienia wydawnictwa periodycznego wzbronione jest wypuszczanie innych wydawnictw o jednakowej z nim nazwie.

(Ros. wprow. IX).

3. Jeżeli bez potrzeby, wynikającej z istoty przedmiotu, utworowi nadano tytuł utworu już przedtem podany do wiadomości publicznej razem z treścią utworu, autorowi tego ostatniego służy przeciwko autorowi pierwszego roszczenie o odszkodowanie, którego wysokość sąd określi po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy według słusznej oceny.

(Austr. 22).

4. Pamiętniki i listy prywatne, nie przeznaczone do druku, mogą być ogłoszone za życia ich autora bez jego zezwolenia, a po jego śmierci w ciągu 50 lat bez zezwolenia jego małżonki i dzieci, tylko w tym wypadku, gdy ogłoszenie ich usprawiedliwia wzgląd na wchodzące w grę doniosłe interesy natury moralnej lub publicznej.

(Ros. 28—29; austr. 24²; K.C. portug. 575).

[hasła: autor, dzieci, małżonek, nuty, odtwarzanie, odszkodowanie, śmierć, tajemnica korespondencji, utwór, zezwoleni

Projekt ustawy o prawie autorskim Jana Jakuba Litauera.

Załącznik do protokołu z posiedzenia Sekcji prawa cywilnego Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej odbytego w Krakowie w dniu 7 grudnia 1921 r.

Wydanie: S. Gołąb